



# KINO PALAET

P R O G R A M

**DET ER SKRUEET FAST:**

**De kører trygt med**

**9001**

OG

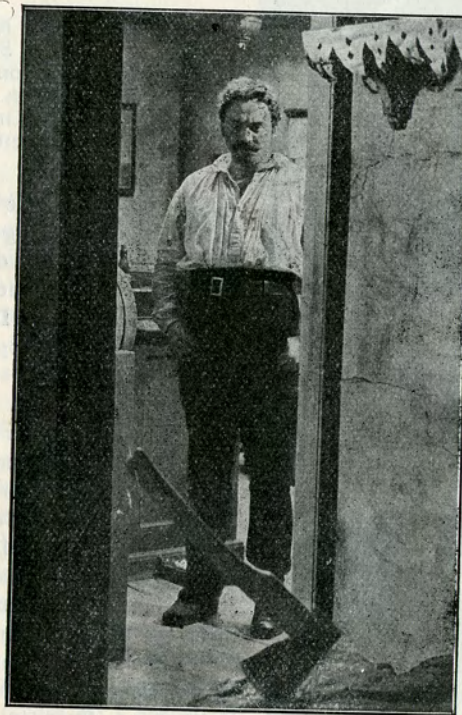
**8040**

PROGRAM KL. 2 - 4 - 7,15 - 9,15

Den danske Talefilm

# HOTEL PARADIS

efter EINAR ROUSTHØJ's Roman.



Du skælvende Menneskehjerte  
Du vege Menneskesjæl  
kast Sorgen og Angsten bort,  
Thi der gives ingen Synd.

**D**isse Linier satte Forfatteren Einar Rousthøj som Motto for sin Roman „Hotel Paradis“. — Er Menneskene ansvarlige for deres Genninger? Det er det Spørgsmaal, han opkaster i sin Bog. Han lader en af sine Personer — Mordersken Fru Schultze — sige: Har Gud ikke selv skabt os — saadan som vi er? Saa maa han vel ogsaa tage Ansvaret for vore Handlinger. Et alvorligt Spørgsmaal ligger bag Romanens spændende Overflade — — et Spørgsmaal, som det har ligget Forfatteren paa Sinde at besvare i Alvor.

ENERET: A/S KINOGRAFEN

# HOTEL PARADIS

Iscenesat af GEORGE SCHNÉEVOIGT — Manuskript af FLEMING LYNGE

Optaget af A/S Nordisk Tonefilm — System Petersen og Poulsen.

Eneret A/S. Kinografen.

Herr Schultz, Kroværten.....	Eyvind Johan-Svendsen
Fru Schultz.....	Karen Caspersen
Datteren Rosa.....	Kirsten Møller
	Inger Stender
Møller Kleinsorg.....	Holger Reenberg
Pastor Seeligmann.....	Jon Iversen
Max von Krakow.....	Svend Melsing
Fridolin.....	Elith Pio
Tosse-Grethe.....	Karen Poulsen
Skarpretteren.....	Robert Schmidt

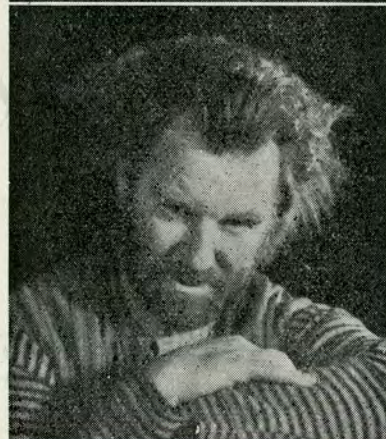
PAA en fattig, øde Kyststrækning ligger den lille Fiskerby Kirchhausen. Byens eneste Gæstgiversted og Kro bærer det prangende Navn „Hotel Paradis“. Fattig er Befolkningen — fattig som de sandede Marker og Klitternes Marehalm — og kun sparsomt søger Folk til Kroen. Heinrich Schultz — Værten — og hans Kone Emilie sidder haardt i det — meget haardt. Hver Dag er en Kamp for Brødet — Regninger, Skatter, Afgifter, alt dynger sig op om dem — og Indtægterne er kun smaa. Den eneste Glæde i deres vanskelige Tilværelse, er deres Barn — deres lille Pige Rosa. Hun lyser op i deres trøstesløse Liv — for hende kæmper de.

Kro-Afgiften for December Termin er ikke betalt. Den rige Møller Kleinsorg, Kroens Ejer, truer med at smide dem paa Porten om ikke Pengene skaffes inden næste Dag. Fru Schultz søger Møller Kleinsorg. Gennem Stormen, Regnen og Mørket kæmper hun sig op til Møllergaarden. Hun vil ofre sig selv for at redde Hjemmet og frelse Mand og Barn fra Nød og Elendighed. Længe har Mølleren ventet paa denne Stund. Han giver hende Kvitteringen og begynder at løse hendes Hat. Men da hun mærker hans grove Bondehænder, styrter hun mod Døren — ud — bort. Hun kaster Kvitteringen til ham og løber sin Vej — hjem igennem Stormen.

Samme Nat strander et Skib i Stormen. Kun een Baad naar Land. Tre Mand redder sig fra Døden i de oprørte Bølger — en Officer og to Matroser. De bærer den tunge Skibskiste op paa Stranden. Pludselig er Matroserne over Officeren. Alle tumler om i Sandet. Et Skud glimter i Mørket og begge Matroserne segner om. Officeren — Ellis von Krakow — slæber sig op til „Hotel Paradis“ og beder om Ly for Natten. Varsomt anbringer han Skibskisten paa Bordet. Og mens Fru Schultz laver The til ham og han tror sig ubemærket, aabner han Kisten — og Schultz ser at den er fyldt med Penge til Randen.

Om Natten myrder de Officeren. Som en Løbeild breder sig næste Morgen Meddelelsen om Skibskatastrofen. Stranden er fuld af Lig. Man finder de to dræbte Matroser. Hvilket Mysterium skjuler sig bag det.

Schultz fejrer Juleaften sammen med Tosse-Grethe og Fridolin. Afgiften er betalt. Hvert Øjeblik vandrer deres Tanker og Blikke op mod Døren, bag hvilken Liget af den



dræbte Officer stadig befinder sig. Det banker paa Døren. En Fremmed beder om Husly, og Schultze nødsages til at lade den Fremmede blive. Det er Skarpreteren, og Uhygges-Stemningen breder sig.

Et halvt Aarstid er gaaet. Da sker det, at man finder en Pistol i Strandkanten mærket med Bogstaverne E. K. — Løjtnant Ellis von Krakow har altsaa naaet Land. Er han faldet for Morderhaand? Politimesteren begynder en Undersøgelse. Schultze arresteres, men løslades, grundet paa manglende Bevis.

15 Aar er gaaet. Vi er i en stor By i Fabrikant Heinrich Bremers pragtfulde Villa, hvor han lever med sin Hustru, hvis Forstand er lidt taaget — og sin unge Datter Rosa. Ingen kender dem som den tidligere Familie fra Kroen i Kirchhausen. Schultze er blevet en rig Mand — men Fru Schultze sidder altid i sin Stol med sin store Læselup og læser i sine Aviser — altid læser hun Aviser — Spalte op og Spalte ned. En Dag staar der i Avisen nogle Linier om et Ligfund i Kirchhausen, hvor man ved Brøndgravning i „Hotel Paradis“ har fundet den myrdede Officer. Fru Schultze læser det. Lyslevende staar hin Mordnats frygtelige Oplevelser for hende — alle Rædslerne — Angsten — hun synker sammen i Stolen — død.

Rosa har faaet Uro i sit Sind og sine Tanker. Hvad betyder den Avisnotits. Tilsidst kan hun ikke længere udholde de nagende Tanker. Hun maa have Vished og rejser til Kirchhausen. „Hotel Paradis“ ligger øde hen. Undrende gaar Rosa rundt i de tomme Stuer. Erindringer og Minder stiger frem, og da hun paa Væggen ser sit Navn ridset ind — da har hun faaet den Vished, hun søgte. Besvimet falder hun om — Lyset falder ud af hendes Haand — ned i den lille Barneseng.

Samme Aften faar Pastor Seeligmann et Besøg. Det er Sønnen af den myrdede Officer. Heinrich Schultze iler ogsaa mod Kirchhausen og skrifter sin Synd. I det samme ser de gennem Vinduet det røde Skær af Hotel Paradis, der brænder. Schultze styrter ud. Gennem Flammerne trænger han ind og redder Rosa. Atter trænger han ind i det flammeomspændte Hus — ind i Gæsteværelset — tager en Revolver op. Der lyder et Skud. Schultze har sonet sin Synd





MONTEROSSIS BUREAU